

Bl. 27—32 = Ros-Weyd (lib. I) S. 53 Sp. 2 — S. 60. Vita b. Antonii ab Athanasio episcopo Greco eloquio edita ab Eua-grio presbytero in Latinum translata.

Anfang: gregi; tanti certe (= cap. XLII med. bei Ros-Weyd).
Ende: totius corruptionis artifices.

Bl. 32'—35'. Incipit vita sancti Pauli primi heremitae a Iheronimo edita.

Anfang: Inter multos sepe dubitatum est.
Ende: quam regum purpuras cum regnis suis.

Bl. 35'—38'. Narratio Iheronimi presbiteri de Malcho, captivo monacho.

Anfang: Qui nauali prelio dimicaturi sunt.
Ende: non posse superari.

Bl. 38'—48'. Iheronimi vita sancti Hilarionis.

Anfang: Scripturus uitam beati Hylarionis.
Ende: plus illum locum dilexerat.

Bl. 48'—53. Vita sanctae Pelagiae.

Anfang: Magnas semper domino gratias referre debemus.
Ende: honor et gloria in secula seculorum.

Bl. 53—64'. Vita vel passio sancti Epictiti presbiteri et Astion monachi.

Anfang: Temporibus Diocletiani profanissimi.
Ende: spiritu sancto in secula seculorum.

Bl. 64'—73'. Vita b. Abraham monachi.

Anfang: Fratres mei cupio uobis enarrare.
Ende: patri et filio et spiritui sancto in secula seculorum.
Vgl. Ros-Weyd S. 144 f. und 368 f.

Bl. 73'—76'. Vita sancti Symeonis monachi.

Anfang: Symeon ex utero matris sue.
Unvollständig bis zu den Worten: me saluauit et tibi (Ros-Weyd cap. XIX), welche das Blatt beschliessen.

Bl. 77—80'. Vita sanctae Eufrosinae.

Anfang: Fuit uir in Alexandria Pafnutius.
Ende: uiuit et regnat in secula seculorum amen.

Bl. 80'—87'. Vita sanctae Mariae Egyptiacae.

Anfang: In monasterio Palestinorum.
Ende: adorando spiritu nunc et semper in secula saeculorum. Vgl. Konrad Künze: Studien zur Legende der hl. Maria Aegyptiaca. Berlin 1969, S. 38 u. 174.

Bl. 87'—89'. Vita sancti Frontonii.

Anfang: Quoniam sepe desiderastis audire.
Ende: decimo et tercio anno imperii eius.

Bl. 89'—91'. Vita Victorini.

Fehlt bei Ros-Weyd.

Anfang: Hucusque nos patris Hieronimi dicta referentes que interpretes locuti reliquum opus ut sermo noster est uestra caritas libenter audiat . . . . primumque a Victorino inchoantes quem Seuerini legimus fuisse germanum.